

Sygn. akt I Ns 208/19

Uzasadnienie pkt II postanowienia z dnia 19 grudnia 2019 roku

We wniosku z dnia 2 maja 2019 roku (data nadania) wnioskodawca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po S. S., zmarłym w dniu (...) 2015 roku, ostatnio stale zamieszkałym w R..

Nadto wnioskodawca domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania na które składają się:

1. koszty zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 2 w zw. z § 15 pkt 3 R. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych tj. kwota 720 zł;
2. koszty wniesionej opłaty od wniosku w kwocie 50 zł;
3. koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 167 zł;
4. koszty wpisu do Rejestru Spadkowego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku w kwocie 5 zł;
5. koszty poniesione w celu skierowania niniejszego wniosku tj. kwota 39 zł za odpis skrócony aktu zgonu S. S. wraz z pełnomocnictwem, kwota 48 zł za wniosek do Centrum Personalizacji Dokumentów MAWiA o wskazanie następców prawnych S. S. wraz z pełnomocnictwem i kwota 39 zł za odpis skrócony aktu urodzenia K. S. wraz z pełnomocnictwem.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim stwierdził, że spadek po S. S. zmarłym w dniu (...) 2015 roku w R., mającym ostatnie miejsce zwykłego pobytu w R. nabył w całości syn K. S. (pkt I). Nadto Sąd stwierdził, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (pkt II).

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia art. 520 § 1 k.p.c.

Na wstępie należy podkreślić, iż zasady orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego odbiegają od zasad orzekania o kosztach procesu. Zostały ustanowione w art. 520 § 1 k.p.c. k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że obciążają go koszty tej czynności, której sam dokonał, jak i czynności podjętej w jego interesie, także przez sąd, na jego wniosek lub z urzędu.

Pomijając wyjątki przewidziane w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., które nie zachodzą w niniejszym postępowaniu, koszty poniesione przez uczestników, związane z ich udziałem w sprawie, nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu (zwrotowi). Zasada rządząca kosztami w postępowaniu nieprocesowym odbiega więc od reguły dominującej w procesie, w myśl której strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi - na jego żądanie - wszystkie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 i art. 98¹ k.p.c.).

W postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Przeciwnie, z treści art. 520 § 1 k.p.c. wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego nie jest uprawniony do uzyskania zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika.

Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt. II postanowienia.